

§ 21.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

122) I. B. 1. Ministerielle og Kontorudgifter. Ved Samraad er forhandlet om denne Kontos Benyttelse, specielt i Anledning af det af Statsrevisionen paa-
talte Forhold med Hensyn til Underkontoen „Forfælligt“.

123) I. B. Ny Konto. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisnings-
væsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ifølge Lov om Kirkesyn m. v. af 19de Februar 1861 paahviler det Kirke-
synet, naar der gøres Udsættelse om Arbejder ved en Kirke, ikke blot nøjagtigt og
tydeligt at angive de Fordringer, der stilles, men tillige at give nøjagtig Anvisning
om Maaden, hvorpaa Arbejdet skal udføres, jfr. Lovens § 7, 6te Stykke: „Ved at
forekskrive Binduernes Form, Materiale og Størrelse, bør Synet ikke undlade at tage
Hensyn til Kirkens Stil“, samt Lovens § 33. I mange Tilfælde kræver en nøjagtig
Anvisning til Forandringer ved en Kirkebygning imidlertid en saadan Saagkundskab
og Indsigt i Kirkebygningskunst, at det almindelige Syn, bestaaende af en Provst og
2 Haandværkere, ikke er i Stand til at give den, ligesom der til Eksempel blot ved
Indsættelse af et nyt Bindue i en Kirke kræves, for at Anvisningen skal være fyldest-
gørende, at denne er ledsaget af en Tegning, som viser, hvad der forlanges, hvilken
Tegning igen forudsætter en forudgaaende Opmaaling af den paagældende Del af
Kirken, men det almindelige Kirkesyn kan hverken forudsættes at have tilstrækkelig
Tid eller Sagkundskab til at præstere dette Arbejde.

Efter Kirkesynsloven kan der ikke antages at være Hjemmel til at paalægge
Tjendeejerne at lade udføre de Synet i saa Henseende paahvilende Arbejder, og den
Afgang, der efter Lovens § 33 habes til at udnævne et særligt Syn, kan efter sin
Bestaafenhed kun anvendes i særlige Tilfælde, hvor der er Tale om mere omfattende
og vigtige Restaurationsarbejder ved Kirkebygninger, ligesom ogsaa dets Anvendelse
blot til Bestemmelsen af et enkelt Bindues Form vilde blive alt for betydelig for
Statskassen, der i et saadant Tilfælde vilde have at udrede Udgifterne herved.

Hidtil har man hjulpet sig enten ved at anmode de kongelige Bygningsins-
pektører om velvilligen at ville levere de fornødne Tegninger uden vederlag eller
ved Smødefommen fra vedkommende Tjendeejeres Side, der uden at kunne antages
forpligtede dertil have ladet Kirken opmaale og indsendt Tegninger til de forlangte
Arbejder til Synets Godkendelse. Men efterhaanden som Sansen for vore Kirkebygning-
gers Værdi er vaagnet, og der faas Øje for, hvorledes et enkelt Misgreb ved Restau-
rationen af en Kirkes Indre kan virke ødelæggende paa en Kirkes Udseende, saa at